

Załącznik nr 17

do PLANU PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ I EDUKACYJNEJ - realizacja standardów opieki sprawowanej nad dziećmi w wieku do lat 3

Sposoby wspierania dzieci w klubie dziecięcym – szczegółowe działania

Poniższa tabela zawiera szczegółowe metody pracy opiekuna z dzieckiem w zakresie budowania relacji, reagowania na potrzeby emocjonalne oraz komunikowania planu dnia. Działania te mają na celu zapewnienie dziecku poczucia bezpieczeństwa, przewidywalności oraz wsparcia w codziennym funkcjonowaniu w klubie dziecięcym. Ich skuteczność oparta jest na zasadach pedagogiki bliskości, neurodydaktyki i rozwoju społeczno-emocjonalnego dzieci.

Obszar wsparcia	Szczegółowe sposoby działania	Uzasadnienie pedagogiczne
Nawiązywanie relacji z dziećmi	• Witanie każdego dziecka indywidualnie z uśmiechem i kontaktem wzrokowym. • Przyklęknienie do poziomu dziecka podczas rozmowy – sygnał szacunku i bliskości. • Angażowanie się w aktywności proponowane przez dziecko (np. wspólna zabawa, czytanie książek). • Reagowanie na sygnały emocjonalne dziecka – natychmiastowe wsparcie w sytuacjach napięcia lub lęku. • Zapewnienie stałego opiekuna w ciągu dnia, który pełni funkcję „bazy bezpieczeństwa”.	Stały, dostępny i responsywny dorosły buduje bezpieczną więź z dzieckiem. Dzięki temu maluch czuje się ważny i zauważony, co wzmacnia jego rozwój emocjonalny i otwartość na doświadczenia edukacyjne.
Reagowanie werbalne i niewerbalne na zachowania dzieci	• Opisywanie emocji dziecka zamiast ich oceniania (np. „Widzę, że jesteś zły, bo klocek się przewrócił”). • Zachowanie łagodnego tonu głosu, użycie gestu otwartych rąk i uśmiechu jako formy wsparcia. • Zamiast reprimendy –	Dziecko nie zawsze potrafi wyrazić swoje emocje słowami. Reakcje dorosłych stanowią wzór do naśladowania i pomagają w budowaniu regulacji emocjonalnej, szczególnie w wieku wczesnodziecięcym. Reagowanie z empatią

	zaproszenie do rozwiązywania problemu („Zastanówmy się, jak inaczej możemy to zrobić.”). • Przytulenie, trzymanie za rękę lub głaskanie – jeśli dziecko akceptuje kontakt fizyczny jako sposób ukojenia. • Nazywanie sytuacji („Słyszę, że jesteś zmęczony, po zabawie pójdziemy na leżakowanie.”).	pozwala dziecku na wyrażanie siebie bez lęku.
Komunikowanie dzieciom aktywności w ciągu dnia i zmian z tym związanych	• Informowanie dzieci wcześniej o planowanych zmianach, np. „Za pięć minut kończymy zabawę, będzie czas na obiad.” • Prezentowanie obrazkowego planu dnia w widocznym miejscu, codzienne przypominanie o jego punktach. • Użycie dźwiękowego sygnału (np. dzwoneczek, piosenka) jako oznaczenia zakończenia aktywności. • Przypominanie o kolejności aktywności przy każdej zmianie (np. „Po spacerze będzie obiad, a potem drzemka.”). • Umożliwienie dziecku pożegnania się z aktywnością („Chcesz powiedzieć zabawkom do widzenia?”).	Dziecko funkcjonuje najlepiej w środowisku przewidywalnym. Komunikowanie kolejnych aktywności w prosty i zrozumiały sposób pozwala mu przygotować się emocjonalnie na zmiany, które są w jego świecie częstym źródłem niepokoju. Przejrzystość harmonogramu buduje poczucie sprawczości i zaufania do opiekuna.